

A ut soli aut lunc miserias narrant suas.
 Q vos pol ego credo humanis querimonij
 M on tanti facere quid velint aut quid nonuelint nullus & mortuus
 v obis narrabo potius nunc meas miserias
 q rece hec vocatur emporus philemonis.
 E adem Latine mercator mattici
 P atet ad mercatum hic meus me misit rhodum
 B iennium iam factum est postq abij domo
 o ccoepi amare forma eximia mulierem
 s ed eam ut simpliciter dicam opera est autib
 A tque aduertendum ut animum adest benignitas
 e t hoc parum esse more majorum institu
 P er me percontatus sum sumq index illico
 N am amorem hec cuncta uitia sedari solent
 c ura egritudo nimiaq elegantia
 b ee non modo illum qui amat h queo attigit
 m agno atque solidio multe stat infortunio
 n ec pol profecto quisquam sine grandi malo
 p req res patitur studet elegantie
 s ed amori accedunt et hec que diximus
 i nsomnia error & terror et fuga
 t neptia stultitiaq adeo et temeritas
 i ncogitania excors immodestia
 p etulantia cupiditas & malivolentia
 t inheret etiam aviditas desidia iniuria
 t ropia contumelia & dispendium
 m ultiloquium pauciloquium hoc ideo fit
 q uia que nihil attingunt ad rem nec sumptus videt
 t um amator proferri lepe aduerso tempore
 h oc pauciloquium rursum id circa predico
 q uia nullus unquam amator adeo callidus
 F acundusq in rem insit suam ut possit loqui
 N unc vos mihi trasti ob multiloquium non dec
 E odem quo amorem venus hanc mihi legavit diem
 I lluc reuersti certum & conata eloquar
 P rincipio atque animus e phoebs etate exiit